

A photograph of a narrow, cobblestone street at night. The street is paved with irregular, light-colored cobblestones. On the left, there are buildings with arched doorways and windows, some of which are illuminated from within. A street lamp is visible on the left. On the right, there are more buildings with arched windows. The street is illuminated by warm, yellow light from the buildings and streetlights, creating a cozy atmosphere. The sky is dark, and there are some light flares from the streetlights.

Written By : suekhatthar

Beyond The Eternity

A simple love story between the mythical creatures...

Beyond the Eternity

(ထာဝရကို ကျော်လွန်၍)

Prolouge

တိုးတက်ပြီးသော နိုင်ငံကြီးတစ်ခုမှ Tourist attraction ကောင်းစွာရသော မြစ်ကမ်းပါး မြို့ငယ်လေးတစ်မြို့။

နေ့ရောညပါ အသက်ဝင်နေသော မြို့၏ မူပိုင် ကခုန်ဟန် တချို့နှင့် Jazz ဂီတ။

မြို့ခံတို့၏ လက်မှုပညာများ။

စိတ်ဝင်စားဖွယ် သမိုင်း အချက်အလက်တို့နှင့် မြို့၏ အထင်ကရ အဆောက်အဦးများ။

ထူးဆန်းသော သမိုင်းကြောင်းနှင့် ပွဲတော်များ။

ထို့အပြင်...

Tour guideတို့ ပြောပြလေ့ရှိသော မြို့ရှိ ဒဏ္ဍာရီလာ သတ္တဝါတို့၏ ဇာတ်လမ်းများ။

သူတို့ကို သူတို့ ပါရမီပါသည်ဟု ဆိုသော ရှေ့ဖြစ်ဟောသူများ။

ထိုအရာတွေကလည်း ကမ္ဘာလှည့် ခရီးသည်တို့၏ မြို့အပေါ် စိတ်ဝင်စားမှု အပေါ် ထပ်လောင်း ပံ့ပိုးပေးနေသည်။

ထိုအခြင်းအရာများ မှန်မမှန်ကိုတော့ ကာယကံရှင်များနှင့် မြို့ခံတချို့မှလွဲလို့ သိနိုင်မည်မဟုတ်။

"Mistasia"

မြို့နာမည် ဆိုင်းဘုတ်ရှေ့တွင် ကျောပိုးအိတ် လွယ်ထားသော လူငယ်လေး တစ်ဦး အချိန်အတန်ကြာ မတ်တတ်ရပ်နေသည်။ ခဏအကြာမှ မြို့၏ မျက်နှာချင်းဆိုင် တောအုပ်မှ နောက်လူငယ်တစ်ဦး ထပ်ထွက်လာသည်။

ထို့နောက် ရပ်နေသော လူငယ်အား မေးသည်။

"မင်း အဆင်သင့် ဖြစ်ပြီလား"

ပထမလူငယ်က ခေါင်းဘဲ ပြန်ညိတ်ပြသည်။

ထို့နောက် ထူးဆန်းထွေလာ မြို့လေးတွင် ပြောစမှတ်ဖွယ် ဇာတ်လမ်း လေး တစ်ပုဒ် ထပ်တိုးလာခဲ့တော့သည်။

Ep:1

Mistasia မြို့၏ ညခင်း အချိန်။

သာမန်လူတို့၏ အိပ်ချိန်ဖြစ်သော်လည်း မြို့ရှိ club, bar တို့ကတော့ ကောင်းစွာ အသက်ဝင် နေသေးသည်။

EDM သီချင်းသံတို့နှင့် ဆူညံနေဆဲ club တစ်ခု၏ အပြင်ဘက်မှာတော့ အတွင်းနှင့် ပြောင်းပြန် အပ်ကျသံပင် မကြားရ။ မိန်းကလေး တစ်ဦးနှင့် လူကြီးတစ်ဦးသာ ရှိသည်။ ပိန်သွယ်သွယ်၊ အညိုရောင် ဆံပင်ရှည်တွေနှင့် အရပ်အတန်အသင့် ရှည်သော မိန်းကလေးက သူမ၏ နှစ်ဆမက ထွားသော လူကြီးအား လည်ပင်းမှ မြှောက်၍ကိုင်ကာ နံရံတွင်ကပ်ထား သည်။

"အင်း ဟုတ်ပြီ။ အသံမထွက်နဲ့တော့။ စိတ်ထဲက ကြောက်နေကွာ။ ပါးစပ် ကတော့ ပြီးနေလိုက်။ ဘယ်လိုပြောရမလဲ အကြောက်မျက်လုံး အပြုံး

မျက်နှာပေါ် အဲဒီလိုလုပ်"

မိန်းကလေးက ထိုလူကြီး၏ မျက်လုံးထဲသို့ စူးစိုက်ကြည့်ပြီး ပြောလိုက်သည်။ လူကြီး၏ မျက်လုံး သူငယ်အိမ်များ ကျဉ်းလိုက် ကျယ်လိုက် ဖြစ်သွားပြီးနောက် မိန်းကလေး လိုချင်သော မျက်နှာ အနေအထားအတိုင်း ဖြစ်သွားသည်။

ကြောက်လန့်တကြား မျက်လုံးများနှင့် စပ်ဖြဖြ မျက်နှာကြီးကို ကြည့်ပြီး မိန်းကလေးက အားပါးတရ အော်ရယ်သည်။ ထိုစဉ် နောက်မှ ကောင်လေး တစ်ယောက်၏ အော်သံထွက်လာသည်။

"Rachel ပေါက်ကရတွေ လုပ်နေတာ တော်တော့"

မိန်းကလေးက စိတ်ပျက်လက်ပျက် မျက်လုံး လှန်လိုက်သည်။ ထုံးစံအတိုင်း စကားအပိုတွေ ပြောရတော့မည်ဆိုတာ သူမ နားလည်လိုက်သည်။

"နင့် အပူမပါဘူး Dave ... ငါ စတောင် မစရသေးဘူး"

"နင် စည်းမျဉ်းတွေကို သိပါတယ် Rachel။ မြို့ခံတွေကို နင်ထိလို့မရဘူး။ ငါပြောရတာ ဘယ်နှစ်ခါရှိနေပြီလဲ"

"နင်ကပါ ငါ့ကို ဆရာ လာလုပ်နေတာလား။ ဒီလူ ဘာလုပ်နေလဲ နင် မသိပါဘူး Dave ။ ပြီးတော့ မြို့ခံတွေကို မစားရဘူးလို့ဘဲ ပြောထားတာ"

ပြောရင်းဆိုရင်း မိန်းကလေးက လူကြီး ရင်ဘတ်ပေါ်သို့ လက်တင်ကာ နံရိုးတစ်ချောင်းကို အပေါ်မှ ဖိချိုးလိုက်သည်။ ပြီးမှ နှုတ်ခမ်းတစ်ဖက် ကော့တက်သွားအောင် ပြုံးပြပြီး

"Lesson မပေးရဘူးလို့မှ မပြောထားတာ"

ဟု ပြန်ဖြေသည်။

ကြိုက်သလိုသာ လုပ်တော့ ဆိုသည့် မျက်နှာပေးနှင့် ကောင်လေးက

လက်ပိုက် ကြည့်နေသည်။

မိန်းကလေး၏ attention တွေက ထိုလူကြီးဆီ ပြန်ရောက်သွားသည်။

ထို့နောက် ညတုတု မျက်နှာထားနှင့် လူကြီးကို ပြန်ကြည့်သည်။ သူမ ဘာမှ မလုပ်ထားသလို ပုံစံမျိုး။

"ကဲ ဦးလေး အခုနက ဘာလုပ်နေလဲဆိုတာ ကျွန်မ မောင်လည်း သိချင်မှာပေါ့။ သူ့ကို ပြောပြလိုက်ပါဦး"

"ကောင်မလေး တစ်ယောက်ကို ဆေးခတ်ဖို့ လုပ်နေတာပါ"

စိတ်ညို့ထားမှုကြောင့်သာ အော်သံထွက်မလာ သော်လည်း နာကျင်မှုကြောင့် ပြန်ဖြေသည့် လူကြီးအသံက တုန်နေသည်။

"အင်း လိမ္မာတယ်။ အခု သေချာနားထောင်။ နောက်တစ်ခါ အခုလို စောက်ယုတ်မာ အကြံအစည်တွေ ကြံတော့မယ်ဆိုတာနဲ့ ဒီနာကျင်မှုကိုပါ တစ်ပြိုင်တည်း သတိရနေရမယ်။ အခု ဖြစ်ခဲ့တာတွေ အားလုံးကို မေ့သွားပေမဲ့ နာကျင်မှုကိုတော့ တစ်သက်လုံး စွဲနေစေရမယ်။ ဟုတ်ပြီနော်။ ရော့ ခုဒါသောက် ပြီးသွားတော့"

မိန်းကလေးက သူမ၏ လက်ကောက်ဝတ်ကို သွားစွယ်တွေနှင့် ကိုယ်တိုင် ကိုက်ဖောက်ကာ လူကြီးအား သူမ၏သွေးများ တိုက်လိုက်သည်။ သွေးသောက်ပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် လူကြီး၏ ဒဏ်ရာများ အားလုံး ပကတိ ပြန်လည်ကောင်းမွန် သွားတော့သည်။

မိန်းကလေးက သွားတော့ ဆိုသည်နှင့် ပြေးသွားလိုက်တာ တစ်ချိုးတည်း။

"ကဲ ပြီးပြီလား အမတော်။ ငါက နင်သူ့ကို သတ်တော့မယ် ထင်နေတာ"

"သူ့ကို သတ်လိုက်ရင် Alex နဲ့ အပိုတွေ အများကြီးပြောရမှာ။ မတန်ဘူး။

နင်နဲ့ ပြောရတာတောင် ငါတော်တော် မောလှပြီ။ သူ့ သြဝါဒသာ ထပ်
နားထောင်ရရင် ငါသေသွားလောက်..."

မိန်းကလေးက စကားပြောနေရင်း တန်းလန်းရပ်သွားသည်။ ထို့နောက်
ကောင်လေး ဘက်ကိုလှည့်ကာ ရှူးတိုးတိုးဟု လုပ်ပြသည်။ ထို့နောက်မှ
"တစ်ယောက်ယောက် ရှိနေတယ်"

ဟု ပြောကာ အဆောက်အဦ နောက်ထဲသို့ ဝှစ်ခနဲ ပြေးဝင်သွားသည်။
ကောင်လေးလည်း သက်ပြင်းချကာ သူ့အမနောက်သို့ vampire ဆန်ဆန်
ဝှစ်ခနဲ လိုက်ရပြန်သည်။

ဘီယာခွံများ ပွနေသော club အနောက်ဘက် ချောင်ထဲတွင် လူတစ်
ယောက်အား ဒူးထောက် ငုံ့ကြည့်နေသော အစ်မဖြစ်သူအား တွေ့လိုက်ရ
သည်။

"ဘယ်သူလဲ Rachel...Oh god မဟုတ်မှလွဲ"

"ဟုတ်တယ် Dave... သူလည်း vampire ဘဲ။ ပြီးတော့ werewolf အကိုက်
ခံထားရတယ်။

ရှေးဆန်ဆန် ကြီးမားလှသော တိုက်အိမ်တစ်ခု၏ အပေါ်ထပ်။

မီးရောင် ထိန်ထိန်လင်းနေသော အခန်းကျယ်ကြီး၏ ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင်
ဖြူဖျော့ဖျော့ ကောင်လေး တစ်ယောက် လှဲနေသည်။ ချွေးစေးများ ထွက်
နေကာ သတိရတစ်ချက် မရတစ်ချက်။ အဖျားတက်ကာ ပါးစပ်ကလည်း
ကယောင်ကတန်းတွေ ရေရွတ်နေသေးသည်။

ထိုကောင်လေးအနားရှိ Sofa ပေါ်တွင်တော့ သေသပ်ကျနလှသော
အဝတ်အစားတို့ဖြင့် သတ်လတ်ပိုင်းအရွယ် လူတစ်ဦး ထိုင်နေသည်။ ဆံပင်

တွေကို နောက်လှန်ကာ သပ်တင်ထားပုံက လူကြီးလူကောင်း ဟန်ပန်အပြည့်။

စိတ်ရှုပ်ထွေးမှု ကြောင့်ပဲလား မသိ။ မျက်ခုံးထူထူတို့က တွန့်ချိုးနေသည်။

မျက်နှာချင်းဆိုင် sofa တွင် သူမနှင့် မဆိုင်သလို မျက်နှာပေးနှင့် ဒူးနှုန်းနေသော မိန်းကလေးအား လှမ်းပြောသည်။

"Rachel ဘာကိစ္စ နင် ဒီအရှုပ်ထုပ်ကို အိမ်သယ်လာတာလဲ"

Rachel က မျက်ခုံးနှစ်ဖက်လုံး ပင့်လိုက်သေးသည်။ ပြီးမှ ဒါလေးတောင် မသိဘူးလား ဆိုသည့် မျက်နှာပေးနှင့် ပြန်ဖြေသည်။

"ငါသိတဲ့ Hybrid က နင်ပဲရှိတာလေ Alexander ။ Werewolf ကိုက်ရာကို နင်ပဲ ကုပေးလို့ရမှာလေ။ အချိန်ဆွဲမနေနဲ့ ဟိုမှာသေသွားဦးမယ်"

"ငါနဲ့ ဘာဆိုင်လို့ ငါက ကုပေးရမှာလဲ"

"အင်းး သူက ချစ်စရာကောင်းလို့လေ"

အူကြောင်ကြောင် မျက်နှာပေးက လုံးဝမလျှော့။

"R A C H E L"

ဒေါသသံပါလာသော Alex ကြောင့် Rachel အတည်ပြောဖို့ ပြင်သည်။ အစ်မဖြစ်သူ၏ အတည်ပေါက် မျက်နှာထားကြောင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် ဝီစကီငဲ့နေသော David ပါ စိတ်ဝင်တစား အနားကပ်လာသည်။

"နင်စဉ်းစားကြည့် Alex Werewolf တွေက နယ်မြေပိုင်းခြားပြီး ကတည်းက Greendale တောအုပ်မှာပဲနေတာ။ Vampire တွေ werewolf အကိုက်မခံရတာ နှစ်ဘယ်လောက်တောင် ကြာနေပြီလဲ။ ဒီကောင်လေးကို ငါတစ်ခါမှ မမြင်ဖူးဘူး။ သူဘာကိစ္စ ဒီမြို့ကို လာလည်း နင် မသိချင်ဖူးလား"

Rachel ၏ စကားအဆုံးမှာ Alex စဉ်းစားသလို ခဏငြိမ်သွားသည်။ အတန်ကြာမှ သူ့လက်ထောက်ဝတ်ကို ကိုက်ဖောက်ကာ ကောင်လေး ပါးစပ်ထဲသို့ သွေးစက်တချို့ ချပေးလိုက်သည်။ ထိုနောက် ဖြူဖျော့ဖျော့ ကောင်လေးအား ငုံ့ကြည့်ကာပြောသည်။

"ခေါ်သွားလိုက်တော့။ ပြဿနာဖြစ်လာရင် ဘာလုပ်ရမလဲ နင်သိပါတယ် Rachel"

Rachel ခေါင်းတစ်ချက် ညှိတ်ကာ ကောင်လေးအား မထုတ်သွားသည်။ David လည်း နောက်က လိုက်သွားသည်။

Alex လေသာဆောင် ဝရန်တာမှ ထွက်ကာ အပြင်ကို လှမ်းကြည့်မိသည်။ Mistasia မြို့ ၏ လမ်းမတချို့ကို အပေါ်စီးမှ မြင်နေရသည်။

ဒီမြို့၊ ဒီမိသားစုကို ဒီအခြေအနေထိ ရောက်လာအောင် သူ ဘယ်လောက် ကြိုးစားခဲ့ရလည်း။

Mistasia ကိုရော၊ Rachel နဲ့ David ကိုရော မည်သည့် အကြောင်းကြောင်း နှင့်မျှ အထိအခိုက်မခံနိုင်။ ပေါ်လာသမျှ အတားအဆီးတိုင်း ဖျက်ဆီးပစ်ဖို့ သူလက်တွန့်နေမည် မဟုတ်။

Ep:2

David တစ်ယောက် ခုတင်ပေါ်တွင် စိတ်အေးလက်အေး စက်တော်ခေါ်နေသော အနီ vampire အားကြည့်ကာ စိတ်ပျက်လက်ပျက် စုတ်သပ်မိသည်။

Werewolf ကိုက်ခံရတာ ဒီလောက်ထိ အိပ်နေဖို့လိုလို့လား။ ကုလည်း ကုပေးပြီးပြီ။ ဒဏ်ရာဆိုတာလည်း အစအနတောင် မမြင်ရတော့။ တစ်ညနှင့် နေ့တစ်ပိုင်းလည်း ကြာပြီ။ ဒါလည်း ထမလာနိုင်သေး။

Rachel Rachel နင်တော့လား။

တွေးမိလေ ကောင်းကျိုးမပေးသော အစ်မ ဖြစ်သူအား ဒေါသထွက်ရလေ။

သူ့အရှုပ်ထုပ်ကို သူပြီးအောင် စောင့်မကြည့်ဘဲ Emily နှင့် ဆွေးနွေးစရာ ရှိသည်ဟုဆိုကာ ကော့တော့ ကော့တော့နှင့် ထွက်သွားသည်။ Emily ဆိုသည်မှာ Rachel ၏ တစ်ဦးတည်းသော သူငယ်ချင်း။ မြို့ထဲတွင် Bar တစ်ခု ဖွင့်ထားသော သာမည Witchလေး။

သူတို့ မောင်နှမ ဒီမြို့တွင် အခြေချတာ ကြာပြီဖြစ်သော်လည်း David ကသာ Alex ၏နောက်လိုက် vampire များနှင့်ရော၊ မြို့ခံ တချို့နှင့်ရော အပေါင်းအသင်း ဖြစ်သည်။ Rachel ကတော့ ဘယ်ဘဲ၊ ဘယ်စော်နှင့်မျှ အကြောမတည့်။ ထို Emily ဆိုသော မတောက်တခေါက်၊ အရည်အချင်း မဖြစ်စလောက် witchပေါက်စ နှင့်သာ အကျိုးပေးသည်။

ဪ ခုတော့ မဆီမဆိုင် လူနာစောင့်လုပ်ပြီး ခြေချုပ်မိနေတဲ့ ငါလေး

သနားစရာ။

"ကျွတ်ကျွတ် ရေလေး ရေနည်းနည်းပေးပါ"

အသံ တိုးသဲ့သဲ့လေးကို ကြားတော့ David လှစ်ခနဲ ဝမ်းသာသွားမိသည်။

အမလေး တော်ပါသေးရဲ့။ ကျေးဇူးရှင် နီးလာတော်မူပြီ။

"ဪ နီးလာသေးတယ်နော် ကာလနဂါး။ ရေက ဘေးမှာ ကိုယ့်ဟာကို ထည့်သောက်။ ရော့ပြီးရင် ဒီမှာ"

David ပြောပြောဆိုဆို သွေးအိတ်တစ်အိတ်အား ပစ်ပေးလိုက်သည်။

"မြန်မြန်သောက် ပြီးရင် မင်းရဲ့ ဖြေရှင်းချက်တွေကို နားထောင်ဖို့ စောင့်နေတဲ့သူ ရှိတယ်"

"ဘယ်သူ့ကို ရှင်းပြရမှာလဲ"

ကောင်လေးက မျက်ခုံးပင့်ကာ အူကြောင်ကြောင် ပြန်မေးသည်။

David က မျက်စိတစ်ဖက် မှိတ်ပြလိုက်သည်။ ပြီးတော့မှ ဆရာကြီး လေသံနှင့် ပြန်ဖြေသည်။

"တွေရင် သိမှာပေါ့"

အပေါ်ထပ် အခန်းကျယ်ကြီး၏ sofa ပေါ်တွင် မျက်စိမှိတ်ကာ လှဲနေသော Alex ဖတ်လက်စ စာအုပ်ကို ရင်ဘတ်ပေါ်တွင်တင်ကာ မှောက်ထားသည်။

နူးခင်းဘက် ဖြစ်တာကြောင့် အပြင်ဘက်မှ တီးမှုတ်ကခုန်သံ သဲ့သဲ့ကို လည်း ကြားနေရသည်။

ခြေသံတရှုပ်ရှုပ် ကြားသည်နှင့် ဆတ်ခနဲ ထကြည့်လိုက်သည်။ David နောက်မှ တကုပ်ကုပ် ပါလာသော ကောင်လေးကို မြင်တော့ စာအုပ်ကို

အသာချကာ ထရပ်သည်။ ထို့နောက် ကောင်လေးဆီသို့ ပြေးသွားပြီး လည်ပင်းကို ဖမ်းညှစ်ကာ နံရံတွင် အုန်းခနဲ ကပ်လိုက်သည်။

အပြုအမူများမှာ မြန်ဆန်လွန်းသဖြင့် မျက်တောင်တစ်ခတ်ပင် မကြာလိုက်။

"မင်း ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ငါတို့မြို့ကို လာတာလဲ။ Werewolf ကိုက်ရာက ရော ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ။ ငါ့ကို လိမ်ဖို့ မကြိုးစားနဲ့"

Alex ၏ အသံမှာ ခက်ထန် မာကျောနေသည်။ အကြည့်များမှာ အေးစက်စူးရှလွန်းသဖြင့် သာမန်လူဆို ဘာစကားမှ မထွက်လာခင် သတိလစ်သွားနိုင်သည်။ တစ်စုံတစ်ရာ မှားပြောမိလျှင် နေရာမှာတင် နှလုံးဆွဲထုတ်ပစ်မည့် အနေအထား။ လည်ပင်း အညှစ်ခံထားရသော ကောင်လေး ခမျာမှာ လည်း ကြောက်လွန်းသဖြင့် ဒူးတွေပါတုန်နေသည်။

David သက်ပြင်းချကာ Alex ကို ကောင်လေးဆီကနေ ဆွဲခွာဖို့ လုပ်ရသည်။

"အခုလို မေးလို့ ဘာမှ ထူးမလာဘူး Alex ... အေးဆေးထိုင်ပြီး ပြောရအောင်"

"သူလိမ်နေတာ ငါသိတယ် Dave ... သူ့နှလုံးခုန်သံ မမှန်ဘူး"

"ဟ သောက်ကျိုးနည်း လိမ်တယ်ပြောရအောင် သူစကားတစ်လုံးမှ မထွက်ရသေးဘူးကွ။"

မင်းဒီလိုပုံစံ ဖြစ်နေမှတော့ ဟိုက နှလုံးပြုတ်မကျတာ ကံကောင်း"

သူ့စကားကြားတော့မှ Alex က လည်ပင်းမှ လက်ကိုရုတ်လိုက်သည်။ ကောင်လေး ခမျာတော့ ချောင်းတဟွတ်ဟွတ်ဆိုးရင်း Alex အနားမှ မသိမသာ ခွာသည်။

ဘယ်နှစ်ကြိမ်မြောက်မှန်း မသိတော့သော သက်ပြင်းကို David ထပ်ချ
မိသည်။

ဟူးးးးးးးး တကယ်ကို လွယ်မနေဘူးပဲ။

"ကျွန်တော့် နာမည်က Lucas ... မျိုးရိုးနာမည်က Macdowell"

"မင်း နာမည်တွေ ငါစိတ်မဝင်စားဘူး။ မင်း ဘာကိစ္စ ဒီမြို့ကိုရောက်လာ
တာလဲ။ ဘာလို့ werewolf အကိုက်ခံရတာလဲ။ လိုရင်းပဲပြော"

Alex ၏ ဟောက်သံကို ကြားတော့ ကောင်လေး တစ်ချက် တွန့်သွားသည်။
ပြီးမှ အသက်ဝဝရှူကာ ဆက်ပြောသည်။

"ကျွန်တော် vampire ဖြစ်တာ လပိုင်းပဲ ရှိသေးတယ်။ Seattle မှာ bar
တစ်ခုကနေ ပြန်အထွက် လူတစ်ယောက် ကျွန်တော့်ကို ဆွဲခေါ်သွားတာပဲ
မှတ်မိတယ်။ နိုးလာတော့ ကျွန်တော်က အရင်နဲ့ မတူတော့ဘူး"

အရှိန်ယူသလို ခဏနားသည်။ ပြီးမှဆက်ပြောသည်။

"နေရောင်ထဲထွက်မိရင် အသားတွေလောင်တယ်။ ညဘက်တွေ
ဆာလောင်မှုကို ကျွန်တော် မထိန်းချုပ်နိုင်ဘူး။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘာဖြစ်
မှန်းမသိ လုံးလည်လိုက်နေချိန် သုံးရက်မြောက်ညမှာ ကျွန်တော် မိန်းမတစ်
ယောက်နဲ့ တွေ့တယ်။ သူက ကျွန်တော် vampire ဖြစ်နေပြီဆိုတာကို
သေချာရှင်းပြတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော် နေရောင်ထဲ ထွက်လို့ရမယ့်
ဆွဲကြိုးကို သူလုပ်ပေးနိုင်မယ်။ အပေးအယူအနေနဲ့ ကျွန်တော်ရဲ့ ပိုင်ဆိုင်မှု
တွေ သူ့ကိုပေးရမယ်လို့ ပြောတယ်"

"ကျွန်တော် နှစ်ခါပြန် မစဉ်းစားဘူး။ Seattle မှာ ဆက်နေလို့ မဖြစ်တော့
ဘူး ဆိုတာလည်း ကျွန်တော်သိတယ်။ သူပဲ ကျွန်တော့်ကို ဒီမြို့ကိုပြောင်းနေ

ဖို့ အကြံပေးတာ။ ဒါကြောင့် အားလုံးနဲ့ အဆက်အသွယ်ဖြတ်ပြီး ဒီကိုလာခဲ့တာ"

"Werewolf ကိုက်တာကရော"

Alex က စိတ်မရှည်သလိုနှင့် ဝင်ထောက်သည်။

"ကျွန်တော် မြို့ကိုရောက်ရောက်ချင်း နေ့မှာပဲ club တစ်ခုထဲကို ဝင်မလို့။ ဒါပေမဲ့ ဘာမှန်းမသိ ဝံပုလွေလိုလို အကောင်ကြီး ကျွန်တော်နောက်ကို ရောက်လာတာ။ ကျွန်တော်လည်း အလန့်အတကြားပြေးရင်း bar အနောက်ဘက်လည်း ရောက်ရော အကိုက်ခံလိုက်ရ တော့တာပဲ။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော့် အိတ်ရော တွေ့မိသေးလား"

Alex ကောင်လေး၏ နှလုံးခုန်သံကို တောက်လျှောက် နားထောင်နေသည်။ စိတ်လှုပ်ရှားမှုကြောင့် မြန်နေသော်လည်း လိမ်နေသည့်အခါ ကြားရသည့် အသံမျိုး မဟုတ်။

Alex သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်သည်။

"မင်းပြောနေတာတွေ ငါတစ်ခုမှ မယုံသေးဘူး။ ငါ သက်သေ မပြနိုင်သေးသ၍တော့ မင်းဒီမှာပဲ ငါ့နောက်လိုက် အနေနဲ့ နေရမယ်။ Dave သူ့ကိစ္စအားလုံး မင်းတာဝန်ယူလိုက်"

"ဟာ ဘာဆိုလဲ။ ငါခေါ်လာတာမှ မဟုတ်တာ"

David က အလန့်တကြား အကြောက်အကန် ငြင်းသည်။

"ငါ တာဝန်ယူဆို ယူလိုက် Dave ငါအပိုတွေ မပြောချင်ဘူး။ အလုပ်ရှိသေးတယ်"

ပြောပြောဆိုဆို ထထွက်သွားသော Alex ကိုကြည့်ပြီး David အဟောင်းသား။ ဒီကောင်လေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ငါ့ဝဋ်ကြွေးတွေက

ဘယ်လောက်တောင် များနေတာလဲ။

"ကျွန်တော့် လွယ်အိတ်ရောဟင်"

ကောင်လေးက မျက်နှာငယ်လေးနှင့် ထပ်မေးသည်။

ကောင်လေးအသံ ကြားတော့မှ David တစ်ယောက် Rachel နှင့် Alex အပေါ် ထွက်နေသော ဒေါသတွေအကုန် ဖြေချစရာ နေရာ ရှာတွေ့သွားတော့သည်။

"မင်းရဲ့ စောက်လွယ်အိတ်အကြောင်း ထပ်ပြောမယ်ဆို ငါအခု မင်းဇက်ကို ချိုးပစ်လိုက်တော့မယ်"

Ep:3

ရှေ့ဖြစ်ဟောသူများ၊ ဒေသထွက် ပန်းအရောင်းဆိုင်များ ရှေ့မှ ဖြတ်
လျှောက်ရင်း Rachel တောင်တွေးမြောက်တွေး တွေးနေမိသည်။

Ahhh ဒီအချိန် ဘီယာအေးအေးလေး သောက်လိုက်ရလို့ကတော့ ရှယ်ပဲ။

အိမ်တွင် ကျန်ခဲ့မည့် David အဖြစ်ကို မြင်ယောင်ကြည့်မိတော့ ရယ်ချင်
စိတ်က ထိန်းမရ။ ဟိုကောင်လေး နိုးလာရင်တော့ ကျိန်းသေ တိုင်ပတ်နေ
မှာပဲ။

တွေးရင်း လျှောက်လာရင်း Emily ဖွင့်ထားသော Bar အရှေ့သို့
ရောက်လာသည်။ Bar အတွင်းသို့ ဝင်လိုက်သည်နှင့် ဘီယာနံ့လေးက သင်း
ခနဲ။

ဝင်ထိုင်လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အကြောင်းသိပြီးသား Emily က သူ
အကြိုက် ဘီယာပုလင်းယူပြီး ထွက်လာသည်။ ထို့နောက် Rachel မျက်နှာ
ကို သေချာကြည့်ပြီး ပြောသည်။

"နင့် ငါ့ကို ဒုက္ခပေးစရာ ရှိနေပြီမလား"

Rachel တော်တော်လေး အံ့သြသွားမိသည်။

"Wow နင်တော်တော် တိုးတက်လာတာပဲ။ အိမ်ရောက်မှ Davidကို နင်
တိုးတက်လာတဲ့ အကြောင်း ကြွေးပေးမယ်"

Emily မျက်နှာက မဲ့ရွံ့သွားသည်။

"ငါ ရှေ့ဖြစ်ဟောတာ မဟုတ်ဘူး။ နင့် မျက်နှာ အနေအထားအရ ငါ့ကို

ဒုက္ခပေးတော့မယ့် မျက်နှာဆိုတာ ငါသိနေတယ်။ ပြီးတော့ နင့်ရဲ့ အရေမရ အဖတ်မရ မောင်ကို ငါ့အကြောင်းတွေ သံတော်ဦးတင်နေဖို့ မလိုဘူး။"

"အေး။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်... နင် အခုတလော Steve နဲ့ မတွေ့ချင်ဘူးလား။"

"နင်ပြောတာ Steve Walker... Xavier werewolves pack ရဲ့ alpha ကို ပြောတာလား။"

"နင်ကြိုက်နေတာ Steve ဘယ်နှစ်ယောက်တောင် ရှိလို့လဲ။"

Rachel ပြောလိုက်တော့ Emily ရှက်ကိုးရှက်ကန်း ဖြစ်သွားသည်။ ထို့နောက် ချောင်းတစ်ချက် ဟန့်ပြီးမှ ပြန်ပြောသည်။

"နံပါတ် ၁ ငါ့သူ့ကို စိတ်ဝင်စားတဲ့ အဆင့်မှာပဲရှိတယ်။ ကြိုက်နေတာ မဟုတ်ဘူး။ နံပါတ် ၂ ငါက ဘာကိစ္စတွေ့ချင်ရမှာလဲ။"

Rachel ငြိမ်ကျသွားတော့ Emily လိုက်စဉ်းစားသည်။ ပြီးတော့မှ အလန့် တကြားနှင့်။

"Oh Shit Rachel နင်ငါ့ကို အဲဒါ လုပ်ခိုင်းတော့မယ်လို့တော့ မပြောပါနဲ့။"

Rachel ကောင်လေး ရောက်လာပုံအကြောင်း Emily ကို အသေးစိတ် ပြောပြလိုက်သည်။

"ပုံမှန် werewolves တွေက လပြည့်ညမှာပဲ ကိုက်နိုင်စွမ်းရှိတာ။ Xavier pack တစ်ခုပဲ..."

"လိုသလို အသွင်ပြောင်းနိုင်တယ် ငါသိတယ်။ ဒါပေမဲ့ မနေ့က လပြည့်ည လေ။"

Emily က မသိချင်ယောင်ဆောင်ကာ ခေါင်းကို တွင်တွင်ယမ်းပြီး ငြင်းသည်။ Rachel ပုံစံက စိတ်မရှည်သည်သလို ဖြစ်လာသည်။

"Mistasia မြို့နားမှာနေတာ Xavier pack တစ်ခုပဲ ရှိတယ်။ ပြီးတော့

သာမန် werewolf ဆိုရင် bar အထိ မရောက်ခင်မှာပဲ တခြားလူတွေ အများကြီးကို ကိုက်မိပြီးလောက်ပြီ။ Xavier pack က ဖြစ်နိုင်ခြေ အများဆုံးပဲ။"

"အဲဒါနဲ့ဘဲ werewolves တစ်အုပ်လုံးနေတဲ့ တောအုပ်ထဲသွားပြီး ငါက မေးပေးရမှာလား။ Rachel ငါက နင့်လို မသေမျိုး မဟုတ်ဘူးနော်။ မဖြစ်စလောက် Magic လေးနဲ့ werewolf pack တစ်ခုလုံးကြားထဲ ငါ ဘယ်လိုသွားရဲမှာလဲ။ နင့်ဟာနင် သွားမေးလေ"

ရမလားဆိုသည့်စိတ်နှင့် Emily က အကြောက်အကန် ငြင်းသည်။

"နယ်မြေပိုင်းခြားတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ငါတို့ကို တချို့ werewolves တွေက မကျေနပ်သေးဘူး။ ငါတို့သွားရင် ကျိန်းသေပြေလည်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ပြီးတော့ နင့်နဲ့ပတ်သက်ရင် Steve က အမြဲ တစ်ခုခုလေး ရှိနေတတ်ပါတယ်။ နင်သိပါတယ်ကွာ။ Emily please...ငါ့ကို ဒီတစ်ခါလေးပဲ ကူညီပါနော်"

Emily ခေါင်းကို ဖြည်းညင်းစွာခါရင်း သက်ပြင်းချမိသည်။ နီညိုရောင် ဆံပင်ခွေတွေက ရှေ့ကို ဝဲကျလာသည်။ အရင်အခေါက်ပေါင်း များစွာကလိုပင် သူမ ငြင်းလို့ရမည် မဟုတ်ဆိုတာ နားလည်ပြီးသား။

"Oh my god ငါ နင်နဲ့ ဘယ်လိုများ အပေါင်းအသင်း လုပ်မိပါလိမ့်"

"ငါ့ရုပ်ရည်ရဲ့ ဆွဲဆောင်မှု အပေါ် ပြုလဲသွားတာနေမှာပေါ့"

Rachel က ပြုံးစိစိနှင့် ပြောတော့ Emily ဆဲသာ ဆဲချင်လာတော့သည်။

"F**k ဘဲ Rachel"

"အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့က ဒီမြို့ကို ချုပ်ကိုင်ထားတာပေါ့"

Rachel ၏ အရှုပ်ထုပ်က David ခေါင်းပေါ်ကို ကျလာသည်နှင့်အတူ မထူးဇာတ်ခင်းကာ ကောင်လေးကို vampire အကြောင်း သိကောင်းစရာတွေနှင့်

မြို့၏ အနေအထား၊ စည်းမျဉ်း စည်းကမ်းတွေကို ရှင်းပြနေရသည်။

"အဲဒီလို သဘောမျိုးပေါ့။ မြို့အာဏာပိုင် တချို့နဲ့ ညှိနှိုင်းထားတယ်။ ငါတို့ က မြို့ခံတွေဆီက သွေးမသောက်ဘူး။ Tourist attraction ရှိလို့ မြို့ခံတွေနဲ့ အာဏာပိုင်တွေလည်း ဝင်ငွေကောင်းမယ်။ ငါတို့ကလည်း tourist တွေဆီ ကဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးအိတ်တွေနဲ့ပဲ ဖြစ်ဖြစ် သောက်တယ်"

"Awww ဒီလိုကျတော့လည်း ဟုတ်နေရောပဲ။ Witch တွေကရော။ အကုန် မှော် ပညာတတ်ကြတာလား"

"တကယ် ပါရမီပါတဲ့ သူတွေလည်း ရှိတယ်။ လိမ်နေတဲ့သူတွေလည်း ရှိ တာပေါ့။ Witch တွေက သေရင်လည်း နောက်လောကတစ်ခုကို ရောက် သွားတာမျိုးကွ။ သူတို့ အစွမ်းတွေက မပျောက်သွားဘူး။ သူတို့ရဲ့ အုပ်စုက ကျန်ခဲ့တဲ့ သက်ရှိ witch တွေနဲ့ ချိတ်ဆက်လို့ရတယ်။ နေပါဦး သေတယ်ဆို မှ vampire တွေဘယ်လိုဆိုသေလဲ မင်းသိလား"

"မသေမျိုးဆို"

"မသေမျိုးဆိုတာ ကိုယ့်ဟာကို မသေတာကို ပြောတာကွ။ နှလုံးဆွဲထုတ် ခံရတာတို့။ နှလုံးကို သစ်သားချောင်းနဲ့ ထိုးခံရတာတို့။ ခေါင်းဖြတ်ခံရတာ တို့ ဆိုရင်တော့ သေတယ်။ ပြီးတော့ vampire တွေက စိတ်ညှို့နိုင်တယ်။ လူ တစ်ယောက်ရဲ့ မျက်လုံးထဲကို စိုက်ကြည့်ပြီး ညှို့ရင် ကိုယ်ပြောတဲ့ အတိုင်း လိုက်လုပ်တယ်။ Werewolves တွေ Witch တွေကိုတော့ ညှို့လို့မရဘူး"

"ဪ နောက်တစ်ခုက ငါတို့ရဲ့သွေးက လူတွေရဲ့ ဒဏ်ရာတွေကို ကုပေး နိုင်တယ်"

David ဆရာကြီး လုပ်နေသမျှကို Lucas က မူလတန်းကလေးလို ခေါင်း တညိတ်ညိတ် နားထောင်နေသည်။

"Werewolf ကိုက်ခံရရင်လည်း သေတာပေါ့"

"အေး။ သာမန်ဆိုရင်တော့ werewolves တွေက လပြည့်ညရောက်မှ အသွင်ပြောင်းပြီး ကိုက်ကြတာကွ။ လိုသလို အသွင်ပြောင်းနိုင်တာ pack တစ်ခုဘဲရှိတယ်။ မင်းကို ကိုက်တာလည်း အဲဒီ pack က ဖြစ်ဖို့များတယ်။ သူတို့ ခေါင်းဆောင် alpha Steve က ထူးခြားတယ်ကွ။ ငါလည်း အသေးစိတ်တော့ မသိဘူး"

"Werewolves တွေကရော မသေမျိုးပဲလားဟင် "

Lucas က စိတ်ဝင်တစား စပ်စပ်စုစု ထပ်မေးသည်။

"မင်းတော်တော် အမေးအမြန်း ထူတာပဲကွ။ Werewolf တွေက အရမ်း ရှားတယ်။ မျိုးရိုး 5ခုလားပဲ ရှိတာ။ ပြီးတော့ သူတို့က ဆွေစဉ်မျိုးဆက် ကျိန်စာရှိတယ်။ အဲဒီကျိန်စာက လူတစ်ယောက်ကို စသတ်မိမှ ပေါ်လာ တာ။ မဟုတ်ရင် တစ်သက်လုံး လူအတိုင်းပဲ ဖြစ်နေမှာ။ Werewolf ဖြစ် သွားရင်တော့ Healing လုပ်နိုင်စွမ်း ရလာတယ်။ Vampire တွေလို မသေ မျိုးတော့ မဟုတ်ဘူး"

"ပြီးတော့ werewolf ကိုက်ခံရရင် ကုနိုင်တာ ငါ့အစ်ကို Alex ရဲ့ သွေးပဲရှိ တယ်။ ငါတို့သိသလောက် hybrid က တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာ သူ တစ်ယောက်တည်း ရှိတာ။ နေဦး မင်းမေးတော့မယ်ဆိုတာ ငါသိတယ်။ Hybrid ဆိုတာ vampire နဲ့ werewolf 2မျိုးစပ်"

"ခင်ဗျားတို့က မောင်နှမအရင်းတွေ မဟုတ်ဘူးလား"

Lucas မေးခွန်းကြောင့် အာပေါင်အာရင်း သန်သန်နှင့် ရှင်းပြနေသော David ငြိမ်ကျသွားသည်။ ခဏကြာမှ ဆက်ပြောသည်။

"မအေတူ ဖအေကွဲ မောင်နှမတွေ။ Alexက သူ့အဖေဆီက werewolf gene

ရလာတာ။ ဒါပေမဲ့ ငါတို့အားလုံး Hemsworth မျိုးရိုးပဲ။ ဒီအကြောင်းတွေကို ငါ့မှာ အသေးစိတ် ပြောပိုင်ခွင့်မရှိဘူး။ အားအားယားယား တော်ကီပွားနေတာတွေ ရပ်တော့။ ဒီမြို့မှာနေရင် အလကားနေလို့တော့ မရဘူး။ တခြား vampire တွေနဲ့အတူ လုပ်စရာရှိတာ လုပ်ပေးရမယ်။ ထတော့အခု။ မင်းကို တခြားသူတွေနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးမယ်"

သူ အခွန်းတစ်ရာပြောမှ တစ်ခွန်းလောက်သာ ပြန်မေးသော lucas ကို စကားများသည်ဟု မှတ်ချက်ပေးကာ ထထွက်သွားသော လူရှည်စိတ်တို့ David နောက်သို့ အမီပြေးလိုက်ရ ပြန်သည်။

Greendale တောအုပ်အတွင်းသို့ Emily လျှောက်လာတာ တော်တော်ကြာပြီ ဖြစ်သည်။ ပတ်ပတ်လည် အားလုံး သစ်ပင်တွေချည်းသာ။ အပင်ပေါ် ရှိရ၍များ၊ ငှက်များမှ လွဲ၍ သက်ရှိနှင့်တူတာ ဘာဆိုဘာမှ မတွေ့သေး။

တောထဲသို့ တစ်ယောက်လာမိသည့် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ခုမှဒေါသထွက်မိသည်။ Rachel ပြောလို့ဆိုတာထက် သူမကိုယ်တိုင်က လာချင်နေတာလည်း ပါသည်။

Steve က သုံးလေးလတွင် တစ်ခါလောက် သူမ bar ကိုလာလေ့ရှိသည်။ Werewolves တွေက Mistasia မြို့ထဲသို့ လာခွင့်မရှိသော်လည်း Steve ကိုတော့ Hemsworth တွေက ဘာမှ မပြော။

Steve က လာတိုင်း သူမနှင့် ဖော်ဖော်ရွေရွေ စကားပြောသည်။ Rachel ကို Steve အား မကြိုက်ပါဟု ပြောထားသော်လည်း တကယ်တမ်း သူမကိုယ်သူမ မသေချာ။

ဒီအတိုင်းဆိုလျှင်တော့ တောအုပ်ထဲမှာ မိုးချုပ်ရဖို့ရှိသည်။ Magic သုံးပြီး

လူရှာကြည့်ဖို့ ကြိုးစားလိုက်စဉ်

"ဝှစ်"

မြားတစ်ချောင်း။ သူမ ပါးနားမှ ဖြတ်ကာ ရှေ့ရှိ သစ်ပင်ပေါ်တွင် သွားစိုက် နေသည်။

အလန့်တကြား နောက်လှည့် ကြည့်မိတော့ သူမကို မြားနှင့် ချိန်ထားသည့် လူတစ်ယောက်။

"ကျွန်မ ရှင်းပြမယ်။ ကျွန်မ ဒီကိုလာတာက ကျွန်မက"

သူမ၏ ထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့ စကားတွေကြောင့် ထိုသူက လေးကြိုးကို ပိုတင်းတင်း ဆွဲလိုက်သည်။

"လေးကို ချလိုက် Matt ငါသူ့ကိုသိတယ်"

သူမ ညာဘက်မှ ထွက်လာသောသူ။ သူမ၏ ကယ်တင်ရှင်ကြီး။ Steve Walker

Steve ကို စကားကိုကြားတော့ ထိုသူ လေးပြန်ချကာ ထွက်သွားသည်။

"ဒီထိတောင် လာတယ်ဆိုတော့ အရေးကြီးကိစ္စရှိလို့လား Em"

Em လို့ခေါ်သံလေးကြားတော့ သူမရင်ထဲနွေးခနဲ။

Rachel ပြောသမျှ အားလုံးကို အကြောင်းစုံ ရှင်းပြလိုက်တော့ Steve က ဟက်ခနဲ ရယ်သည်။

"Hemsworth တွေများ သူများ pack ကို သံသယဝင်တာတောင် ကိုယ်တိုင် လာမပြောရဲကြဘူး။ ကောင်းပြီလေ။ Rachel ကိုရော သူ့အစ်ကို ကိုရော ကိုယ်သေချာအောင် စစ်ဆေးပေးမယ်လို့။ သူတို့ဘက်ကတော့ စပြီး ရန်စတာတော့ မဖြစ်ပါစေနဲ့လို့ ပြောပေးပါ Em"

Steve က လိုတာပြောပြီးပြီဆိုတော့ Emilyလည်း လှည့်ပြန်ဖို့ပြင်ရသည်။

ခြေဝလှမ်း လောက်ရောက်မှ နောက်က Steve ၏ လှမ်းအော်ပြောသံကို ကြားလိုက်ရသည်။

"ကိုယ် ဒီရက်ပိုင်း မင်းဆိုင်ကိုလာခဲ့ဦးမယ် Em"

Emily လှည့်ကြည့်တော့ ပါးချိုင့်တွေပေါ်အောင် ပြုံးပြကာ သစ်ပင်တွေ ကြား ဝင်သွားသည်။

အားုံးး ဒါငါ့ကို သက်သက် ဒုက္ခပေးတာပဲ Mr. Walker...

Ep:4

"အဲဒီတော့ လပြည့်ညတုန်းက မင်းတို့ထဲက မြို့ထဲကို သွားမိတဲ့သူ မရှိတာ သေချာပြီပေါ့"

ညဘက်ကြီး ဖြစ်၍ Greendale တောအုပ်အတွင်းတွင် Steve ၏ အသံ တစ်ခုထဲ ဟိန်းနေသည်။

သူတစ်ယောက်တည်း နေသော တဲရှေ့သို့ သူ့နောက်လိုက်အားလုံးကို စု ခိုင်းကာ နေ့လယ်က Emily လာမေးသော ကိစ္စကို သေချာအောင် ပြန်မေး နေရခြင်း ဖြစ်သည်။

သူ့ရှေ့ရှိ Werewolves အားလုံးက ခေါင်းတွေ ခါနေကြသည်။ တစ် ယောက်မှ သွားမိပါတယ်ဟု ဖြေသောသူမရှိ။ ဘာလို့လဲဟု ပြန်မေးခွန်း ထုတ်ချင်နေသည့် မျက်နှာပေးတွေနှင့်။

Steve လည်း ကိုယ့် pack ကို ယုံသည်။ အကြောင်းမဲ့ ဘယ်ကမှန်း မသိတဲ့ သူကို ကိုက်ဖို့ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်။

အားလုံးက ငြင်းနေတော့ Steve စိတ်ကျေနပ်စွာဖြင့် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက် သည်။

"ဟုတ်ပြီ ဒါဆို ငါမနက်ဖြန် Hemsworth တွေကို သွားပြောပေးမယ်။ ငါ အမြဲပြောနေကြကိုပဲ ထပ်ပြောမယ်။ မင်းတို့ကို ငါ ထာဝရအကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်ပေးချင်တယ်။ ငါ့ကို စိတ်ပျက်အောင် မလုပ်ဖူးလို့ မျှော်လင့်ပါ တယ်။ ကဲ မင်းတို့ ကိုယ်လုပ်စရာရှိတာ သွားလုပ်လို့ရပြီ"

သူ့ပြောစကားပြီးတော့ Werewolves တွေလည်း ပွစိပွစိပြောရင်း အလျှိုလျှို ထွက်သွားကြသည်။

Steve တစ်ယောက်တည်းသာ တဲရှေ့မှာ ကျန်ခဲ့သည်။ သူ သက်ပြင်းဖွဖွချ ရင်း မသိစိတ်က ဆုတောင်းမိသည်။

"ဘုရားသခင် ဒီအပြန်အလှန် ယုံကြည်မှုလေးကိုတော့ အသက်ရှိနေ သရွေ့ပိုင်ဆိုင်ပါရစေ"

"အဲဒါလေးနဲ့ပဲ မင်းpackက မဟုတ်ပါဘူးလို့ မင်းဘယ်လို အာမခံနိုင်မ လဲ"

Emily မျက်ခမ်းတွေ လှုပ်လာမိသည်။ အခြေအနေတွေက တင်းမာလာပြီ ဖြစ်သည်။ အစွန်ဆုံး ခုံကနေ Bar ကောင်တာထိ ကြားရလောက်အောင် အသံတွေကျယ်လာသည်။

အစကတော့ သူ့ bar ကို Steve ရောက်လာသဖြင့် ဝမ်းသာလုံး စို့နေ မိသည်။ Alex Hemsworth ပါ ရောက်လာကာမှ ဟိုနေ့က ကိစ္စမှန်း ရိပ်မိ တော့သည်။ အဆင်လည်း ပြေပုံမရ။

"ငါ့ pack ကို ငါယုံတယ်။ မင်းဘာသာမင်း ငါတို့ကို လာစွပ်စွဲနေတာ။ လ ပြည့်ညမှာ အသွင်ပြောင်းစရာမလိုတဲ့ werewolves တွေက ဘယ်သူ့ကိုမှ စိတ်လွတ်ပြီး ကိုက်မှာမဟုတ်ဘူး။ မင်းရဲ့မြို့ထဲမှာရော werewolf မရှိတာ သေချာပြီ မို့လို့လား"

Steve က ပြောနေရင်း ဟက်ခနဲ တစ်ချက် ရယ်လိုက်သည်။

"မသေချာဘူးမလား Alexander အဲဒါပဲ။ ကိုယ့်မြို့မှာ werewolf ရှိမရှိ တောင် မစုံစမ်းနိုင်ဘဲနဲ့ မင်းဘယ်လိုများ ခေါင်းဆောင် လုပ်နေသေးတာ

လဲ"

Alex မျက်နှာက မိုးပြုတော့မည့်နှယ် တည်တင်းသွားသည်။ ရုတ်တရက် ထရပ်ကာ ရှေ့မှ ခုံကို ရိုက်ချိုးလိုက်သည်။ ထို့နောက် ရလာသည့် သစ်သား ချောင်းနှင့် Steve ကို ထိုးတော့မည့်ဆဲဆဲ

"ဝှစ်"

သူ့လက်ထဲမှ သစ်သားချောင်းက Emily ဆီရောက်သွားသည်။

"မင်း ဝင်မပါနဲ့ Em"

Steve က အလန့်တကြား တားသည်။

"ရှင်တို့ ဘာသာ ရှင်တို့အပြင်မှာ ချပဲချချ။ သတ်ပဲသတ်သတ်။ ကျွန်မရဲ့ bar ထဲမှာတော့ ကျေးဇူးပြုပြီး လာမရှုပ်ပါနဲ့"

ပြောရင်းဆိုရင်း သစ်သားချောင်းကို လေပေါ်မြှောက်ကာ Alex ရင်ဘတ် သို့ ချိန်ထားသည်။ သူမ လက်ဟန် ပြလိုက်သည်နှင့် သစ်သားချောင်းက Alex၏ နှလုံးဆီသို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်သွားမည့်ပုံစံ။

မျက်နှာကို ဝင့်ချီထားကာ ပြုံးနေလိုက်သေးသည်။

Alex အတွက် သစ်သားချောင်းကို ပြေးလုချိန်နှင့် Emily ကို ဇတ်ချိုးချိန် စုစုပေါင်း ၁ စက္ကန့်ပင်မကြာ ဆိုတာကို သိနေသော Steve ကတော့ တော်တော့ကို လန့်နေမိပြီ ဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း Alexက သက်ပြင်းချကာ နောက်ဆုတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် Steveကို သေချာစိုက်ကြည့်ပြီး တစ်လုံးချင်း ပြောသည်။

"မင်းတို့ packက ရုတ်တရက် ငါတို့မြို့ကို ရောက်လာတယ်။ ငါတို့က နယ်မြေပိုင်းခြား ပေးတာတောင် တချို့က မကျေနပ်ကြသေးဘူး။ မင်းတို့ရဲ့ နောက်ကြောင်းကိုလည်း ငါတို့ မသိထားရဘူး။ မင်းတို့က လိုသလို အစွယ်

ထုတ်နိုင်တဲ့ ကောင်တွေ။ ငါတို့ Vampireတွေ အတွက် အကြီးမားဆုံး ခြိမ်းခြောက်မှုပဲ။ ခုကိစ္စက ငါ့သံသယတွေကို ပိုခိုင်မာစေတယ်။ ငါ မင်းတို့ အကြောင်းကို သက်သေ မပြနိုင်သေးသ၍ လက်မလျော့ဘူး။ မင်းတို့ ဇစ်မြစ်ကိုလည်း ငါရအောင် ဖော်ထုတ်ပြမယ် Steve ငါ့ကို စောင့်ကြည့်နေ လိုက်"

ထို့နောက် bar အတွင်းမှ ဝှစ်ခနဲ ထွက်သွားတော့သည်။

Steve တစ်ယောက်တည်း ခေါင်းငိုက်စိုက် ကျန်ခဲ့သည်။ အတန်ကြာမှ ထိုင်ရာက ဖြည်းဖြည်းချင်း ထလာသည်။

"ကိုယ်တောင်းပန်ပါတယ် Em။ နောက်တစ်ခေါက်မှ ကိုယ်တို့ သေချာ စကားပြောတာပေါ့"

ပြောပြီးသည်နှင့် ပါးချိုင့်ပေါ်အောင် ပြုံးပြကာ ထွက်သွားသော သူ။

Emily ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မချင့်မရဲတွေးမိသည်။ ဒီလိုလူကို ကြိုက်မိတဲ့ ငါ လည်း စောက်ကျိုးနဲပါပဲ။

Mistasia မြို့၏ ညနေစောင်း အချိန်။

အရာရှိတချို့ဖြင့် အခွန်ကိစ္စ ဆွေးနွေးမှုပြီးသည့်နောက် Alex တော်တော့ ကို ခြေကုန်လက်ပန်း ကျသွားသည်။

ဤမြို့သို့ ပြောင်းလာတာ မကြာသေးသော သာမန်လူ အများစုက သူတို့ ကို မြို့ပိုင်အရာရှိ၊ မြို့၏ သာယာဝပြောရေး အတွက် ပံ့ပိုးကူညီ နေသူများဟု သာ သိထားကြသည်။ ခေတ်အဆက်ဆက် ဆက်နေခဲ့ကြသော မြို့ခံများ ကတော့ သူတို့အကြောင်း သိတာများသည်။

အာဏာပိုင်များကလည်း အကျိုးအမြတ် ရနေသ၍ သာသာယာယာပင်။ သူတို့၏ ခြေရာလက်ရာများကိုလည်း အတတ်နိုင်ဆုံး ဖုံးပေးထားသည်။

ဒီအခြေအနေကြောင့် Alex၏ လက်အောက်သို့ ခိုဝင်လာသော Vampire များ တစ်နေ့တခြား များလာသည်။

ဝိုင်တစ်ခွက်ကို ငှက် လေသာဆောင်မှာ ရပ်၍ လမ်းမပေါ် သို့ ငေးကြည့် မိသည်။

Witch တချို့ မျက်လှည့် ပြနေသည်ကို သူ၏ vampire နောက်လိုက်များက tourist များနှင့်ရောကာ ဩဘာပေးနေသည်။

ဝိုး၊ ဝေါင်း နှင့် အပိုတွေလုပ်ကာ အံ့သြပြနေသော Dave ကိုကြည့်ကာ ပြုံး မိနေစဉ်။ ရုတ်တရက် မော့ကြည့်လာတဲ့ ကောင်လေး Lucas....သူ့ကို ပြုံးပြ နေသည် ထင်သွားလားမသိ သွား ၃၂ ချောင်းပေါ် အောင် ပြန်ရယ်ပြ နေသည်။

Alex မျက်နှာကို ပြန်တည်ကာ တခြားတစ်ဖက်ကို လှည့်လိုက်သည်။ ကျောက်ကျော ရေပက်ကောင်။

Lucas တစ်ယောက် Mistasia ကိုရောက်တာ 2လနီးပါး ရှိပြီ ဖြစ်သည်။ တခြား Alex ၏နောက်လိုက်Vampire တွေနှင့်လည်း အဆင်ပြေသည်။ အထူးသဖြင့် David နှင့် အလွန် အကြောတည့်သည်။

သံသယဖြစ်စရာ ကောင်းသည်ဆိုပြီး ခေါ်လာသော Rachel ကပင် အခုဆို ထွေထွေထူးထူး မယုံကြည်ဟန် မပြတော့။ အားလုံးကို သူက သိမ်းသွင်း ထားနိုင်သလို Alex ခံစားနေရသည်။

ကျန်သော Vampire များအားလုံး မြို့တွင်းတွင် အလုပ်ကိုယ်စီ ရှိကြ သော်လည်း Lucas ကိုတော့ Alex တို့အိမ်မှာပဲ နေစေသည်။ Lucasထံတွင် မည်သည့် အကြံအစည်ရှိနေမှန်း မသိဘဲ Alex၏ မျက်စိအောက်မှ အပျောက်မခံနိုင်။

အိမ်တွင်နေစဉ်တွင်လည်း Alexနှင့် ရင်းနှီးဖို့ပါ ကြိုးစားသည်။ ညဘက် သောက်နေကြ လက်ဖက်ရည်ကို အလုပ်သမားအစား သူကိုယ်တိုင် လာပို့ တာမျိုး။ Alex ကြိုက်တတ်သော သွေးအမျိုးအစားကို သီးသန့် ခွဲသိမ်းထား တာမျိုး။ စသဖြင့် မသိမသာ အရောဝင်ရန် ကြိုးစားသည်။

Xavier pack အကြောင်း စုံစမ်းမှုကလည်း ဘာမှမထူးခြား။ သူတို့ဘက်က လှုပ်ရှားမှုလည်း မရှိ။

မြို့ထဲမှာ werewolf မရှိတာကလည်း သေချာသည်။

တစ်ခုခုတော့ မူမှန်မနေ။

"ပြည်နယ်မှူးနဲ့ ပြောတာ အဆင်ပြေရဲ့လား"

အတွေးထဲမျောနေစဉ် အနောက်မှ ရုတ်တရက် ရောက်လာသော Rachel ကြောင့် လန့်သွားမိသည်။

"ဒီလိုပါပဲ။ သူတို့က သဘောမတူဘဲ ဘယ်နေရဲပါ့မလဲ"

သူ့ အပေါ်စီးဆန်ဆန် စကားကြောင့် Rachel က မျက်နှာမဲ့လိုက်သည်။ ထို့နောက် လမ်းမပေါ်သို့ မေးငေါ့ပြကာ ပြောသည်။

"Lucas က တော်တော် အဆင်ပြေနေပြီပဲ။ နင်သူ့ကို ပုံမှန် အလုပ်တစ်ခု ပေးဖို့ မစဉ်းစားသေးဘူးလား"

Rachel ပြသည့်နေရာကို ကြည့်လိုက်တော့ Lucas က လူကြားထဲမှာပင် tourist တစ်ယောက်ကို စိတ်ညှိုးနေသည်။

စိတ်ညှိုးခံရသော touristက ရုတ်တရက် သူနှင့် အတူပါလာသော မိန်းကလေး တစ်ယောက်ကို သွားနမ်းသည်။

မျက်လှည့် ပြနေသူတွေရော ကြည့်နေသူတွေပါ ငြိမ်ကျသွားသည်။ အနမ်း ခံရသည့် မိန်းကလေးက ခဏတာ ကြောင်အမ်းသွားပြီး နောက်မှာတော့ ထို

လူအား မက်မက်ရွိုက်ရွိုက် ပြန်နမ်းတော့သည်။

Lucas က ဘယ်လိုလဲဆိုသည့် သဘောဖြင့် David အားမျက်ခုံးပင့် ပြသည်။ David ကတော့ မနိုင်ဘူးဆိုသည့် ပုံစံဖြင့်သာ ခေါင်းတစ်ခါခါ။

"သူက အတတ်မြန်သားပဲ။ နင် မထင်ဘူးလား Alex"

Rachel ပြောတော့ Alex က ခေါင်းကို တွင်တွင်ညိတ်သည်။

"မြန်တယ် အတတ်မြန်လွန်းလို့ ခက်နေတာ။ လိုအပ်တာထက် ပိုပြီး ဉာဏ်ကောင်းလွန်း နေတယ်။ သူ့ကို သံသယဖြစ်စရာ ကောင်းတယ်ဆိုပြီး ခေါ်လာတာ နင်ပါ။ အခုတော့ နင်က ယုံနေပြီလား Rachel...ပြီးတော့ werewolf ကိစ္စကလည်း ပြေလည်သေးတာ မဟုတ်ဘူးနော်"

ပြောရင်း လှည့်ကြည့်လာသော Alex မျက်လုံးတွေက သံသယအပြည့်။

Rachel က သက်ပြင်းချသည်။

"ငါ့သူ့ကို အပြည့်အဝ ယုံဖို့ ပြောတာမဟုတ်ပါဘူး Alex သေချာ ခွဲခြား ချင့် ချိန်ဖို့ပဲ ပြောတာပါ။ အစကတော့ ငါလည်း မယုံပေမဲ့ အခုကတော့ ပုံမှန်ပဲ လို့ ထင်ရတာပဲ။ သံသယ များလွန်းတာလည်း တစ်ခါတစ်ရံ ပိုပြီး ဘေးဖြစ် စေနိုင်တယ်။ တစ်ခါတလေတော့လည်း အတိတ်က ဖြစ်ရပ်တွေက အနာဂတ်အတွက် သင်ခန်းစာဖြစ်မလာဘဲ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးပဲ ဖြစ်သွားတတ် တယ်"

Rachel က ပြောပြီးသည်နှင့် အထဲဝင်သွားသည်။

Alex ကောင်လေးကို ပြန်ကြည့်မိတော့ နောက်တစ်ခါ အကြည့်ချင်း ဆုံ ပြန်သည်။ အမှတ်မရှိ ကောင်လေးက ထပ်ရယ်ပြသည်။

ဟင့်အင်း Rachel... ငါ အဲဒီလိုမျိုး လွယ်လွယ် ယုံကြည်ပေးလိုက်ဖို့ မဖြစ် နိုင်သေးဘူး။

ညဘက် စာအုပ်ဖတ်ရင်း ဆိုဖာပေါ်တွင် Alex မှေးခနဲ အိပ်ပျော်သွား
မိသည်။ နိုးလာတော့ ဉာဉ်အတော်နက်နေပြီ ဖြစ်သည်။

အညောင်းအညာပြေ အောက်ဆင်းလာမိတော့ မီးဖိုချောင်ထဲမှာ ရိပ်ခနဲ။

ချက်ချင်း ပြေးပြီး လည်မျိုကို ညှစ်ကာ နံရံဘက် ဆွဲကပ်လိုက်သည်။ နံရံ
ကပ်မီးတိုင်မှ အလင်းနှင့် မျက်နှာကို ကြည့်မိတော့မှ

"မင်း Lucas"

ကျစ်ခနဲ စုတ်သတ်ကာ လည်မျိုကလက်ကို ဖယ်ပေးလိုက်သည်။

"မင်း တော်တော် စိတ်အနှောင့်အယှက် ပေးတဲ့ကောင်ပဲ။ ဒီအချိန်ကြီး
ဘာလုပ်နေတာလဲ"

"ကျွန် ကျွန်တော် ဗိုက်ဆာလာလို့"

Lucasက လက်ထဲက သွေးထုတ်ကို မြှောက်၍ ပြသည်။

Alex စိတ်ပျက်လက်ပျက် ခေါင်းခါကာ အပေါ် ပြန်တက်ဖို့ပြင်နေစဉ်

"ခဏ ခဏလေး။ ပြစရာရှိသေးတယ်"

နေစမ်းပါဦး အခု ဒီကောင်က ငါ့လက်ကို ဆွဲလိုက်တာလား။

ဒီလိုကောင်က ငါ့လက်ကို

မျက်နှာထားတင်းတင်းနှင့် လက်ကိုတစ်လှည့် သူ့မျက်နှာကို တစ်လှည့်
ကြည့်ပေးလိုက်တော့မှ ပြီးဖီးဖီးနှင့် လက်ကို ပြန်ရုပ်သွားသည်။ ပြီးတာနဲ့
ချက်ချင်း freezerကို သွားဖွင့်ကာ သွေးထုပ်တစ်ထုပ် ယူလာပြီး သူ့ကို
ပေးသည်။

"ကြည့်ကြည့်လိုက် ဘာသွေးအမျိုးအစားလဲ ဆိုတာ"

Alex ကြည့်လိုက်တော့ အိတ်ခွံပေါ်တွင် AB negative ဟုရေးထားသည်။

တော်တော်လေး ရှားပါးသည့် သွေးအမျိုးအစားဘဲ။

"David ကပြောဖူးတယ်။ အဲဒီသွေး အမျိုးအစားက ရှားသလောက် အရမ်း လည်း ကောင်းတယ်တဲ့။

ဒီနေ့ ကျွန်တော် ဆေးရုံမှာ သွေးသွားယူတော့ တစ်ထုပ်တွေတာနဲ့ ခင်ဗျား အတွက် ချန်ထားပေးတာ"

Lucas ၏ မျက်နှာထားက ရွှေအိုးတူးမိသည့်သူလို ဝင့်ချီနေသည်။

Alex ကောင်လေးကို သွေးထုပ် ပြန်ပစ်ပေးလိုက်ကာ အပေါ် ပြန် တက်သည်။ အနောက်မှ Lucasက စူးခနဲ ထအော်သည်။

"Hey ဘာလဲ ခင်ဗျား မကြိုက်ဘူးလား"

Alex လှေကားပေါ်မှာ ရပ်လိုက်ပြီး နောက်မလှည့်ဘဲ ပြန်ပြောသည်။

"ငါက အဲဒါမျိုး သောက်ရလွန်းလို့ ရိုးအီနေပြီ။ မင်းကသာ အရသာ ကောင်း မမြည်းဖူးတဲ့သူဆိုတော့ မင်းပဲ သောက်လိုက်ပါတော့"

ထို့နောက် အပေါ်သို့ ဝှစ်ခနဲ တက်လိုက်သည်။

စွေ့စွေ့ခုန် ကျန်ခဲ့မည့် ကောင်လေးကို မြင်ယောင်မိရင်း Alex စိတ်ထဲ ရယ် ချင်မိတာတော့ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။
